

A Kúria a dr. Viszló László ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Halász Miklós ügyvéd által képviselt alperes ellen munkaviszony megszüntetése jogellenességének megállapítása és jogkövetkezményeinek alkalmazása iránt a Fővárosi Munkaügyi Bíróságnál 36.M.4302/2008. szám alatt megindított és másodfokon a Fővárosi Bíróság 55.Mf.630.544/2010/9. számú ítéletével jogerősen befejezett perében az említett másodfokú határozat ellen a felperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán a 2012. október 10. napján megtartott tárgyaláson meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Kúria a Fővárosi Bíróság 55.Mf.630.544/2010/9. számú ítéletét hatályában fenntartja. Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek - tizenöt nap alatt - 84.000 (nyolcvannégyezer) forint és 22.680 (huszonkettőezer-hatszáznyolcvan) forint felülvizsgálati eljárási költséget. A le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

I n d o k o l á s :

A felek a 2008. május 16-án aláírt munkaszerződésben 3 hónap próbaidőben állapodtak meg. Az alperes a felperes munkaviszonyát 2008. augusztus 15-én kelt intézkedésével próbaidő alatt e nappal megszüntette. A felperes a keresetében a munkaviszony megszüntetése jogellenességének megállapítását és annak jogkövetkezményei alkalmazását kérte. A Fővárosi Munkaügyi Bíróság 36.M.4302/2008/26. számú ítéletével a felperes keresetét elutasította. Kötelezte az alperes javára 258.000 forint és 64.500 forint áfa perköltség, és 309.600 forint eljárási illeték megfizetésére. A munkaügyi bíróság megállapította, hogy D.A. munkáltatói jogkörgyakorló 2008. július közepe táján közölte a felperessel, hogy a próbaidő letelte után is tovább foglalkoztatják, és 2008. augusztus 18-ától 22-éig elmehet szabadságra. A felperes közvetlen munkahelyi felettese, M.L. azonban továbbra sem volt elégedett a felperes munkavégzésével. 2008. augusztus 13-án e-mailben felhívta a felperest, hogy másnap délutánig adjon számot aznapi munkájáról. A felperes 2008. augusztus 14-én felhívta az akkor T.-ben tartózkodó M.L.-t azzal, hogy beteg, és amíg tud, munkát végez. A felperes munkatársa, A.Á. e napon 12 óra 21 perckor SMS-t küldött M.L.-nek arról, hogy a felperes betegséget szimulál. M.L. ekkor kezdeményezte D.A.-nál a felperes munkaviszonyának megszüntetését, mert álláspontja szerint nem végzi jól a munkáját, munkavégzés helyett üdülését szervezi, nem végez el minden olyan munkát, amit készre jelent, magatartásával, munkához való hozzáállásával probléma van, valamint betegséget szimulál. D.A. 2008. augusztus 14-én döntött a felperes munkaviszonyának megszüntetéséről. E napon M.L. másnapra a 2008. augusztus 14-16. között keresőképtelen állományban lévő felperest azzal hívta be, hogy adja át a pénztárral kapcsolatos teendőket. A felperes 2008. augusztus 15-én a munkaviszony megszüntetéséről szóló okirat átvételét a munkahelyén megtagadta. A munkaügyi bíróság

nem találta alaposnak a felperes keresetét hivatkozással az Mt. 87. § (1) bekezdés d) pontjára, 81. § (3) bekezdésére, 4. § (1) és (2) bekezdésére, a 2003. évi CXXV. törvény 8. § h) pontjára, valamint a 19. § (1) és (2) bekezdésében foglaltakra. Megállapította, hogy a munkaviszony megszüntetéséről a munkáltatói jogkörgyakorló D.A. döntött, és az erről szóló okiratot aláírta, csak az átadás valósult meg M.L. által. A próbaidő alatti munkaviszony megszüntetés oka nem a felperes betegsége volt. Erről a munkáltatói jogkörgyakorló, D.A. nem is tudott. A munkaviszony megszüntetésére a felperes munkához való hozzáállása miatt került sor. Miután a próbaidő alatti munkaviszony megszüntetést nem kell indokolni, így a bíróság arról nem dönthetett, hogy az indok megalapozott volna-e rendes vagy rendkívüli felmondást. Az, hogy szóban tájékoztatták a felperest a döntés indokairól, nem teremt a munkáltató részére az indok valóságára és okszerűségére nézve helytállási kötelezettséget. A munkáltató tájékoztatási és együttműködési kötelezettségét teljesítette a szóbeli magyarázattal. A munkaügyi bíróság a tájékoztatási kötelezettség körében értékelte azt is, hogy a munkáltató tájékoztatta a felperest 2008. július közepén, hogy a munkaviszonyát nem szüntetik meg. Ezt követően azonban jogszerűen meggondolhatta magát a próbaidő hatálya alatt, ugyanis annak időtartama alatt bármikor meg lehet szüntetni a munkaviszonyt. Nem találta rendeltetésellenesnek a munkaviszonyt megszüntető intézkedést amiatt sem, hogy a felperest téves tájékoztatással hívta be M.L. az okirat átadása érdekében, mert az intézkedés a felperessel a betegállománya alatt is közölhető volt. Az alperes megtartotta az egyenlő bánásmód követelményét, és nem történt rendeltetésellenes joggyakorlás. Bebizonyosodott, hogy D.A. a döntését nem a felperes egészségi állapota miatt, hanem azért hozta meg, mert M.L. arról tájékoztatta, hogy gyakran van távol az irodától, munkavégzés helyett az üdülését szervezi, hozzáállásával probléma van. Rendeltetésellenes joggyakorlásnak a munkáltatói jogkör gyakorlója részéről kell megvalósulnia, ezért a munkatársak „árulkodása” nem alapozza meg annak megállapítását. A felperes fellebbezése folytán elért Fővárosi Bíróság 55.Mf.630.544/2010/9. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. Megállapította, hogy a le nem rótt fellebbezési illetéket az állam viseli. Kötelezte a felperest az alperes javára 161.250 forint másodfokú perköltség megfizetésére. A másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet a Pp. 252. § (3) bekezdése értelmében figyelemmel a Pp. 254. § (3) bekezdésében foglaltakra annak helyes indokai alapján hagyta helyben.

A felperes a felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezésével az elsőfokú ítélet keresete szerinti megváltoztatását kérte. Hivatkozása szerint a munkáltató formálisan betartotta a munkaviszony próbaidő alatti megszüntetésére vonatkozó törvényi előírásokat, az intézkedése azonban az Mt. 4. §-ába ütközött. A rendeltetésellenességet az alapozta meg, hogy a döntést előkészítő és a döntéshozóra befolyással rendelkező személy az

üzenet valóságtartalmát nem ellenőrizve döntött a felperes eltávolíttatásáról. M.L. meg sem győződött A.Á. SMS-ének valóságtartalmáról, ezzel szándékosan megtévesztette D.A.-t, aki ez alapján intézkedett. A munkáltató az Mt. 3. § (1) bekezdésébe ütközően, a jóhiszeműség és a tisztesség követelményeit megsértve járt el, amikor a felperest téves tájékoztatással M.L. nyilvánvalóan rosszhiszeműen hívta be a munkahelyre 2008. augusztus 15-én abból a célból, hogy átadja részére a jogviszonyt megszüntető dokumentumot. Tekintettel arra, hogy a próbaidő tartamából már csak két nap volt hátra, a munkáltató eljárása méltánytalan és jogellenes is volt. Ez nem menthető ki azzal, hogy az intézkedés a felperes részére kézbesíthető is lett volna, ha nem jelenik meg a munkahelyén. Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte. Felülvizsgálati eljárási költsége igényt tartott.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

Az Mt. 81. § (3) bekezdés alapján a munkaviszony a próbaidő alatt indokolás nélkül bármikor megszüntethető. Így a munkáltató jogosult volt arra, hogy a 2008. július közepén adott tájékoztatástól eltérjen, így dönthetett úgy, hogy a felperes munkaviszonyát a próbaidő elteltét követően nem tartja fenn. Az Mt. 81. § (3) bekezdésére alapított munkaviszony- megszüntetés esetén is a felperesre hárult a bizonyítási teher, neki kellett ezért bizonyítani, hogy az alperes intézkedése az Mt. 4. § (1) és (2) bekezdésébe ütközött. Az eljáró bíróságok e körben a rendelkezésre álló adatokat, bizonyítékokat, a felek nyilatkozatait a Pp. 206. § (1) bekezdésének megfelelően egybevetés útján összességükben értékelték, melyről a Pp. 221. § (1) bekezdésében foglaltaknak megfelelően indokolási kötelezettségüknek eleget téve jogszerűen számot adtak. Mérlegelésük megfelelt a logika szabályainak, nem minősült iratellenesnek, nem kirívóan okszerűtlen. Helytállóan következtettek arra, hogy a felperes munkaviszonyának megszüntetésére nem a betegsége, hanem a munkához való hozzáállása miatt került sor. A munkáltatói intézkedés átadásának körülményei a hatályosan közölt munkáltatói intézkedést önmagukban nem teszik jogellenessé. A fentiekre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdés alapján hatályában fenntartotta. A Pp. 78. § (1) bekezdés alapján kötelezte a pervesztes felperest az alperes felülvizsgálati eljárási költsége megfizetésére. A felperes személyes költségmentessége folytán a le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 14. §-a alapján az állam viseli.

Budapest, 2012. október 10.

Dr. Tallián Blanka s.k. a tanács elnöke, Dr. Hajdu Edit s.k. előadó bíró, Dr. Fuhrmann Gábor s.k. bíró
A kiadmány hitelül: Nné tisztviselő

